

Lovens § 26 angår bevisoptagelse ved domstolene i tvister, som skal afgøres ved voldgift.

Stk. 4 fastslår, at lovens bestemmelser om etablering af voldgiftsretten mv. også finder anvendelse på voldgift, hvor sædet endnu ikke er fastlagt, såfremt mindst en af parterne har hjemting i Danmark. Formålet med bestemmelsen er at sikre, at voldgiftsretten kan etableres mv., selv om sædet endnu ikke er fastlagt. Der vil typisk være tale om tilfælde, hvor sædet skal fastlægges af voldgiftsretten, hvilket i sagens natur først kan ske, når voldgiftsretten er etableret. Bestemmelsen finder kun anvendelse, så længe sædet ikke er fastlagt. Når sædet er fastlagt, finder loven i sin helhed anvendelse, hvis sædet er i Danmark, jf. stk. 1. Er sædet i udlandet, må parterne henvende sig til domstolene i det land, hvor voldgiften har sæde, hvis de har behov for bistand til etablering af voldgiftsretten mv.

Stk. 5 fastslår, at lovens §§ 40 og 41 og § 42, jf. §§ 40 og 41, finder anvendelse på anerkendelse og fuldbyrdelse af udenlandske voldgiftskendelser, dvs. voldgiftskendelser, hvor voldgiften ikke har sæde her i landet, jf. stk. 1 og 2.

Stk. 6 fastslår, at loven ikke finder anvendelse på faglig voldgift. Denne undtagelse er i overensstemmelse med den gældende voldgiftslov, jf. § 11, stk. 1, heri.

Til § 2

Bestemmelsen angår forholdet til domstolene og modsvarer §§ 2, 7 og 8 i lovudkastet i Advokatrådets redegørelse.

Stk. 1 fastslår, at domstolene i tvister, som skal afgøres ved voldgift, kun har kompetence i det omfang, det følger af voldgiftslovens udtrykelige bestemmelser. Reglen er teknisk set stort set overflødig, men er medtaget, fordi den har en vigtig signalværdi, navnlig internationalt.

Stk. 2 fastslår, at retssag om tvister, der efter aftale mellem parterne skal afgøres ved voldgift, efter påstand skal afvises fra domstolene, medmindre voldgiftsaftalen er ugyldig eller voldgiftssagen af andre grunde ikke kan gennemføres. Afvisning sker således kun efter påstand.

Nedlægges påstand om afvisning, må domstolene tage stilling til, om der foreligger en gyldig voldgiftsaftale, der omfatter den pågældende tvist. Hvis der allerede er indledt voldgiftssag, kan domstolene dog ikke tage stilling til disse spørgsmål, før voldgiftsretten selv har truffet af-

gørelse herom, jf. nedenfor om stk. 3. Domstolene skal i denne situation udsætte retssagen, indtil voldgiftsrettens afgørelse om kompetencespørgsmålet foreligger. Det bemærkes, at domstolene i den forbindelse naturligvis kan og skal tage stilling til, om det er den samme tvist, der er indbragt for voldgiftsretten og domstolene.

Selv om der foreligger en gyldig voldgiftsaftale, der omfatter den pågældende tvist, skal retssagen dog ikke afvises fra domstolene, hvis voldgiftssagen af andre grunde ikke kan gennemføres.

Stk. 3 angår tilfælde, hvor en tvist er indbragt for en voldgiftsret, og der derefter anlægges retssag om samme tvist. I sådanne tilfælde kan domstolene ikke tage stilling til, om tvisten i sin helhed eller for en del hører under voldgiftsrettens kompetence, før voldgiftsretten har truffet afgørelse herom. Domstolene vil derfor, hvis retssagen påstås afvist under henvisning til, at tvisten skal behandles ved voldgift, skulle udsætte retssagen, indtil voldgiftsretten har taget stilling til kompetencespørgsmålet. Det bemærkes, at når voldgiftsretten har taget stilling til kompetencespørgsmålet – enten i en delafgørelse eller i den endelige afgørelse – er domstolene ikke bundet af voldgiftsrettens afgørelse, men tager selvstændigt stilling til, om der foreligger en gyldig voldgiftsaftale, der omfatter den pågældende tvist.

Stk. 4 fastslår, at voldgiftsretten kan indlede eller fortsætte med voldgiftssagen og afgøre denne, selv om tvisten også verserer for domstolene.

Stk. 5 fastslår, at det forhold, at en tvist skal afgøres ved voldgift, ikke afskærer en part fra at anmode om, at domstolene iværksætter foreløbige retsmidler efter retsplejelovens regler herom. Dette gælder, hvad enten voldgiftssagen er indledt eller ej. Uanset at en tvist skal afgøres ved voldgift, kan en part således få foretaget arrest eller nedlagt forbud efter retsplejelovens regler herom, når betingelserne efter retsplejeloven for at få foretaget disse retsskridt er opfyldt.

Til § 43

Bestemmelsen angår domstolenes bistand til gennemførelsen af en voldgiftssag og modsvarer § 43 i lovudkastet i Advokatrådets redegørelse og til § 8 i den gældende voldgiftslov.